

God's Favourite

By Elder Karl D. Hirst
Of the Seventy

Lievelingskinderen van God

Ouderling Karl D. Hirst
van de Zeventig

October 2024 general conference

Being filled with God's love shields us in life's storms but also makes the happy moments happier.

Before I begin, I should tell you that two of my children have passed out whilst speaking at pulpits, and I have never felt more connected to them than in this moment. I've got more on my mind than just the trapdoor.

Our family has six children, who sometimes tease one another that they are the favourite child. Each has different reasons for being preferred. Our love for each of our children is pure and fulfilling and complete. We could not love any one of them any more than another—with each child's birth came the most beautiful expansion of our love. I most relate to my Heavenly Father's love for me through the love that I feel for my children.

As they each rehearse their claims to be the most loved child, you might have thought that our family had never had an untidy bedroom. The sense of blemishes in the relationship between parent and child is diminished with a focus on love.

At some point, perhaps because I can see that we are heading toward an inevitable family riot, I'll say something like, "OK, you have worn me down, but I am not going to announce it; you know which one of you is my favourite." My goal is that each one of the six feels victorious and all-out war is avoided—at least until next time!

In his Gospel, John describes himself as "the disciple whom Jesus loved," as if that arrangement were somehow unique. I like to think that this was because John felt so completely loved by

Als we vervuld zijn met Gods liefde worden we beschermd in de stormen van het leven, maar worden we ook gelukkiger.

Voordat ik begin, wil ik u vertellen dat twee van mijn kinderen eens tijdens hun toespraakje zijn flauwgevallen. Ik heb me nog nooit zo met hen verbonden gevoeld als nu. Het vulluik is niet mijn enige zorg.

Wij hebben zes kinderen, die elkaar soms plagen dat zij ons lievelingskind zijn. Elk kind draagt daarvoor andere redenen aan. Onze liefde voor al onze kinderen is puur, geeft voldoening en is volkomen. Wij zouden niet meer van de een kunnen houden dan van de andere – de geboorte van elk kind verruimde ook meteen onze liefde. Het is vooral mijn liefde voor mijn kinderen waardoor ik voel hoeveel mijn hemelse Vader van mij houdt.

U zou denken dat er bij ons thuis nooit een rommelige slaapkamer was als alle kinderen een reden aandragen waarom zij het meest geliefde kind zijn. Het gevoel dat er smetten op de band tussen ouder en kind zijn, neemt af als zij hun liefde voor elkaar centraal stellen.

Op een gegeven moment, misschien omdat ik voorzie dat dit tot een onvermijdelijke familierel zal leiden, zeg ik iets als: 'Oké, jullie hebben gewonnen, maar ik zeg het niet hardop; jullie weten wie mijn lievelingskind is.' Ik wil ze alle zes het gevoel geven dat ze hebben gewonnen en een oorlog vermijden – tenminste tot de volgende keer!

Johannes noemt zichzelf in zijn evangelie 'de discipel [...] die Jezus liefhad', alsof dat iets unieks was. Ik denk dat Johannes dit zei omdat hij heel sterk voelde dat Jezus van hem hield. Nephi's

Jesus. Nephi gave me a similar sense when he wrote, “I glory in my Jesus.” Of course, the Saviour isn’t Nephi’s any more than He is John’s, and yet the personal nature of Nephi’s relationship with “his” Jesus led him to that tender description.

Isn’t it wonderful that there are times when we can feel so fully and personally noticed and loved? Nephi can call Him “his” Jesus, and so can we. Our Saviour’s love is the “highest, noblest, strongest kind of love,” and He provides until we are “filled.” Divine love never runs dry, and we are each a cherished favourite. God’s love is where, as circles on a Venn diagram, we all overlap. Whichever parts of us seem different, His love is where we find togetherness.

Is it any surprise that the greatest commandments are to love God and to love those around us? When I see people showing Christlike love for one another, it feels to me as if that love contains more than just their love; it is love that also has divinity in it. When we love one another in this way, as completely and fully as we can, heaven gets involved too.

So if someone we care about seems distant from a sense of divine love, we can follow this pattern—by doing things that bring us closer to God ourselves and then doing things that bring us closer to them—an unspoken beckoning to come to Christ.

I wish I could sit down with you and ask you what circumstances cause you to feel God’s love. Which verses of scripture, which particular acts of service? Where would you be? What music? In whose company? General conference is a rich place to learn about connecting with heaven’s love.

But perhaps you feel a long way from the love of God. Maybe there is a chorus of voices of discouragement and darkness that weighs into your thoughts, messages telling you that you are too wounded and confused, too weak and overlooked, too different or disoriented to warrant heavenly love in any real way. If you hear those ideas, then please hear this: those voices are just wrong. We can confidently disregard brokenness in any way disqualifying us from heavenly love—every time we sing the hymn that reminds us that our beloved and flawless Saviour chose to be “bruised, broken, [and] torn for us,” every time we take broken bread. Surely Jesus removes all shame from the broken. Through His broken-

woorden geven mij hetzelfde gevoel: ‘Ik roem in mijn Jezus.’ De Heiland behoort natuurlijk niet alleen aan Nephi of Johannes toe. Toch beschreef Nephi Hem op zo’n tedere manier omdat hij een persoonlijke band met ‘zijn’ Jezus had.

Is het niet geweldig dat we ons soms zo volledig en persoonlijk gezien en geliefd kunnen voelen? Nephi kan Hem ‘zijn’ Jezus noemen en wij kunnen dat ook. De liefde van onze Heiland is ‘de hoogste, edelste, sterkste soort liefde,’ die Hij ons geeft tot we ermee zijn ‘vervuld.’ Goddelijke liefde raakt nooit op en wij zijn allemaal een van zijn gekoesterde lievelingskinderen. Gods liefde is waar alle cirkels in een vennediagram elkaar overlappen. Hoe we ook van elkaar verschillen, in zijn liefde vinden we saamhorigheid.

Komt het als een verrassing dat God liefhebben en onze naasten liefhebben de grootste geboden zijn? Als ik zie dat mensen christelijke liefde voor elkaar hebben, lijkt het alsof die liefde uit meer dan alleen hun liefde bestaat. Bij deze liefde is ook God betrokken. Als we elkaar op die manier volop liefhebben, betrekken we daar ook de hemel bij.

Dus als iemand om wie we geven weinig goddelijke liefde lijkt te voelen, kunnen we dit patroon volgen: dingen doen om zelf dichter tot God te komen en daarna dichter tot hen. Zo kunnen we mensen zonder woorden uitnodigen om tot Christus te komen.

Ik wou dat ik u kon vragen onder welke omstandigheden u Gods liefde voelt. Welke Schriftteksten leest u dan? Hoe bent u anderen dienstbaar? Waar bent u dan? Naar welke muziek luistert u? Met wie doet u dat? Tijdens de algemene conferentie kunnen we veel leren over onze binding met hemelse liefde.

Maar misschien vindt u het moeilijk om Gods liefde te voelen. Misschien hebt u veel ontmoedigende of duistere gedachten die zwaar op u drukken, en denkt u dat u te gewond, verward, zwak, genegeerd, anders of stuurloos bent om ware hemelse liefde waard te zijn. Als u dat denkt, zeg ik: die gedachten zijn gewoon niet waar. We kunnen vol vertrouwen zeggen dat onze gebrokenheid hemelse liefde niet in de weg staat. Dat kunnen we elke keer doen als we een lofzang zingen en bedenken dat onze geliefde, smetteloze Heiland ‘voor ons gewond, doorboord’ werd. Telkens als we van het gebroken brood nemen. Jezus neemt alle schaamte van de gebrokenen weg. Zijn gebrokenheid vervolmaakte Hem, en Hij kan ons

ness, He became perfect, and He can make us perfect in spite of our brokenness. Broken, lonely, torn, and bruised He was—and we may feel we are—but separated from the love of God we are not. “Broken people, perfect love,” as the song goes.

You might know something secret about yourself that makes you feel unlovable. However right you might be about what you know about yourself, you are wrong to think that you have put yourself beyond the reach of God’s love. We are sometimes cruel and impatient toward ourselves in ways that we could never imagine being toward anyone else. There is much for us to do in this life, but self-loathing and shameful self-condemnation are not on that list. However misshapen we might feel we are, His arms are not shortened. No. They are always long enough to “[reach our] reaching” and embrace each one of us.

When we don’t feel the warmth of divine love, it hasn’t gone away. God’s own words are that “the mountains shall depart, and the hills be removed; but [His] kindness shall not depart from [us].” So, just to be clear, the idea that God has stopped loving should be so far down the list of possible explanations in life that we don’t get to it until after the mountains have left and the hills are gone!

I really enjoy this symbolism of mountains being evidence of the certainty of God’s love. That powerful symbolism weaves into accounts of those who go to the mountains to receive revelation and Isaiah’s description of “the mountain of the Lord’s house” being “established in the top of the mountains.” The house of the Lord is the home of our most precious covenants and a place for us all to retreat and sink deeply into the evidence of our Father’s love for us. I have also enjoyed the comfort that comes to my soul when I wrap myself more tightly in my baptismal covenant and find someone who is mourning a loss or grieving a disappointment and I try to help them hold and process their feelings. Are these ways that we can become more immersed in the precious covenantal love he sends?

So if God’s love does not leave us, why don’t we always feel it? Just to manage your expectations: I don’t know. But being loved is definitely not the same as feeling loved, and I have a few thoughts that might help you as you pursue your answers to that question.

ondanks onze gebrokenheid vervolmaken. Hij was gebroken, eenzaam, verscheurd en verbrijzeld – en zo kunnen wij ons ook voelen – maar wij vallen niet buiten het bereik van Gods liefde. Een Engelstalig lied luidt: ‘Gebroken mensen, volmaakte liefde.’

Misschien hebt u een geheim waardoor u denkt dat u geen liefde waard bent. Wat u ook verder terecht van uzelf denkt, u moet niet denken dat u buiten het bereik van Gods liefde valt. Soms zijn we te hard voor en ongeduldig met onszelf, terwijl we nooit zo streng voor anderen zouden zijn. We hebben in dit leven veel te doen, maar afkeer en veroordeling van onszelf horen niet in dat lijstje thuis. Hoe verwrongen wij ons zelf ook achten, dat maakt zij narmen niet korter. Nee. Die zijn altijd lang genoeg om ons bij de hand te nemen en ieder van ons te omarmen.

Als we de warmte van Gods liefde niet voelen, is die liefde niet verdwenen. God heeft zelf gezegd: ‘Al zouden bergen wijken en heuvels wankelen, Mijn goedertierenheid zal van u niet wijken.’ Laat het daarom duidelijk zijn dat de bergen en heuvels eerder zouden verdwijnen dan Gods liefde voor ons – dus het idee dat die liefde zou ophouden, is niet erg aannemelijk!

Ik vind de symboliek van bergen als bewijs van Gods zekere liefde voor ons erg mooi. Die krachtige symboliek sluit aan bij de verhalen van mensen die de bergen ingingen om openbaring te ontvangen. Denk ook aan Jesaja’s beschrijving van ‘de berg van het huis van de Heere [die] vast zal staan als de hoogste van de bergen.’ In het huis des Heren sluiten we onze kostbaarste verbonden en trekken we ons veilig terug. Hier worden we omringd door het bewijs van de liefde die de Vader voor ons heeft. Ik heb ook de troost in mijn ziel opgedaan die ik krijg als ik mij warmer met mijn doopverbond bekleed en iemand tegenkom die rouwt of verdrietig is, en ik die persoon probeer te helpen om met die gevoelens om te gaan. Kunnen we op die manier meer vervuld raken met de heerlijke verbondsliefde, heesed?

Als Gods liefde ons niet verlaat, waarom voelen we die dan niet altijd? Ik hoop niet dat u van mij verwacht dat ik dat weet. Maar geliefd zijn is zeker niet hetzelfde als ons geliefd voelen, en ik heb enkele gedachten die u in uw zoektocht naar antwoorden kunnen helpen.

Perhaps you are wrestling with grief, depression, betrayal, loneliness, disappointment, or other powerful intrusion into your ability to feel God's love for you. If so, these things can dull or suspend our ability to feel as we might otherwise feel. For a season at least, perhaps you will not be able to feel His love, and knowledge will have to suffice. But I wonder if you could experiment—patiently—with different ways of expressing and receiving divine love. Can you take a step back from whatever is in front of you and maybe another step and another, until you see a wider landscape, wider and wider still if necessary, until you are literally “thinking celestial” because you are looking at the stars and remembering worlds without number and through them their Creator?

Birdsong, feeling the sun or a breeze or rain on my skin, and times when nature puts my senses in awe of God—each has had a part in providing me with heavenly connection. Perhaps the comfort of faithful friends will help. Maybe music? Or serving? Have you kept a record or journal of times when your connection with God was clearer to you? Perhaps you could invite those you trust to share their sources of divine connection with you as you search for relief and understanding.

I wonder, if Jesus were to choose a place where you and He could meet, a private place where you would be able to have a singular focus on Him, might He choose your unique place of personal suffering, the place of your deepest need, where no one else can go? Somewhere you feel so lonely that you must truly be all alone but you aren't quite, a place to which perhaps only He has travelled but actually has already prepared to meet you there when you arrive? If you are waiting for Him to come, might He already be there and within reach?

If you do feel filled with love in this season of your life, please try and hold on to it as effectively as a sieve holds water. Splash it everywhere you go. One of the miracles of the divine economy is that when we try to share Jesus's love, we find ourselves being filled up in a variation of the principle that “whosoever will lose his life for my sake shall find it.”

Being filled with God's love shields us in life's storms but also makes the happy moments happier—our joyful days, when there is sunshine in the sky, are made even brighter by the sunshine

Misschien rouwt u, bent u depressief, bedrogen, eenzaam, teleurgesteld of vindt u het om een andere reden moeilijker Gods liefde voor u te voelen. Het is dan moeilijker of onmogelijk om u te voelen als voorheen. Misschien kunt u, in ieder geval voorlopig, zijn liefde nietvoelenen zult u het met kennis moeten doen. Maar wellicht kunt u geduldig proberen op verschillende manieren goddelijke liefde te uiten en ontvangen. Kunt u een stapje terug nemen van wat u voor u ziet, en misschien nog een paar stapjes, totdat u een breder landschap ziet? Maak dat landschap zo nodig nog breder totdat u letterlijk ‘celestiaal denkt,’ en de sterren ziet en aan ontelbare werelden denkt. Denkt u dan ook aan hun Schepper?

Door vogelgezang, de zon, een briesje of regendruppels op mijn huid, door in de natuur ontzag voor God te voelen, voel ik mij vaak met de hemel verbonden. Misschien kunnen trouwe vrienden troost bieden. Misschien muziek? Of iemand dienen? Houdt u een dagboek bij in tijden dat u een sterkere band met God voelt? Misschien kunt u, om verlichting en begrip te vinden, mensen die u vertrouwt, vragen hoe zij hun band met God voelen.

Als Jezus een plek zou kiezen waar Hij u kan ontmoeten, een rustige plek waar u alleen op Hem gericht kunt zijn, zou Hij dan de unieke plek van uw persoonlijk lijden kiezen, de plek van uw grootste nood, waar niemand anders kan komen? Ergens waar u zo eenzaam bent dat u wel helemaal alleen moet zijn maar dat toch niet echt bent, waar Hij misschien als enige is geweest en klaarstaat om u daar te verwelkomen? Als u op Hem wacht, zou Hij dan daar al niet op u staan te wachten?

Als u zich in deze levensfase vervuld voelt met liefde, probeer die dan vast te houden zoals een vergiet water vasthoudt. Verspreid die liefde overal waar u kunt. Een van de wonderen van de goddelijke orde is dat wij, als we de liefde van Jezus verspreiden, zelf worden vervuld volgens een variatie op het beginsel ‘wie zijn leven zal verliezen om Mij, die zal het vinden.’

Als we vervuld zijn met Gods liefde worden we beschermd in de stormen van het leven, maar worden we ook gelukkiger – onze blije dagen, als de zon schijnt, worden nog helderder door het

in our souls.

Let's become "rooted and grounded" in our Jesus and in His love. Let's look for and treasure experiences of feeling His love and power in our lives. The joy of the gospel is available to all: not just the happy, not just the downcast. Joy is our purpose, not the gift of our circumstances. We have every good reason to "rejoice and be filled with love towards God and all men." Let's get full. In the name of Jesus Christ, amen.

zonlicht in onze ziel.

Laten we 'geworteld en gefundeerd' in onze Jezus en zijn liefde zijn. Laten we streven naar zijn liefde en macht in ons leven, en die momenten koesteren. De vreugde van het evangelie is er voor ieder; niet alleen de gelukkigen, en niet alleen de bedroefden. Vreugde is ons doel, niet het product van onze omstandigheden. Wij hebben alle reden om ons te 'verblijden en vervuld [te] zijn met liefde jegens God en alle mensen.' Laten we vervuld raken. In de naam van Jezus Christus. Amen.